ВІКОВІЧНИЙ ДЕНЬ ХРИСТА:

ВІД РАЮ ДО ВІЧНОСТІ

Ігор Корещук

Ігор Корещук

ВІКОВІЧНИЙ ДЕНЬ ХРИСТА:

ВІД РАЮ ДО ВІЧНОСТІ

Київ 2022

ЗМІСТ

ТЕМА 1
БОЖИЙ ПАМ'ЯТНИК ТВОРІННЯ
6

ТЕМА 2
ДЕНЬ ОСОБЛИВОГО СПІЛКУВАННЯ
16

ТЕМА 3
ДЕНЬ ВІДНОВЛЕННЯ ДУШЕВНОЇ РІВНОВАГИ
24

ТЕМА 4
БЛАГОСЛОВЕННИЙ БОГОМ ДЕНЬ
34

ТЕМА 5
БОЖИЙ ІНСТРУМЕНТ ОСВЯЧЕННЯ
44

ТЕМА 6
ДЕНЬ, ЩО ПРИНОСИТЬ ВІДРАДУ
52

ТЕМА 7
БЛАГА ЗАПОВІДЬ У СЕРЦІ ЗАКОНУ
62

ТЕМА 8
ДЕНЬ ЄДНАННЯ ЧЛЕНІВ СІМ'Ї
74

ТЕМА 9
ДЕНЬ ЄДНАННЯ ДУХОВНОЇ СІМ'Ї
84

ТЕМА 10
ДЕНЬ ШАНОБЛИВОГО ПОКЛОНІННЯ
94

ТЕМА 11
ДЕНЬ УТРИМАННЯ ВІД БУДЕННОГО
106

ТЕМА 12
ДЕНЬ ЯК ЗНАК ЗАВІТУ
116

ТЕМА 13
СВЯТИЙ ДЕНЬ ХРИСТА Й АПОСТОЛІВ
126

ТЕМА 14
ЗАБУТИЙ ДЕНЬ ГОСПОДНІЙ
136

ТЕМА 15
ЧИ ВІДРІЗНЯТИ ДЕНЬ ВІД ДНЯ?
144

ТЕМА 16
ЧИ УСУНУВ ХРИСТОС ДЕКАЛОГ?
154

ТЕМА 17
ЧИ ПРИБИТА СУБОТА ДО ХРЕСТА?
166

ТЕМА 18
ДЕНЬ ВІДЧУТТЯ ВІЧНОСТІ
178

Бібліографія.....188

Тема 1

БОЖИЙ ПАМ’ЯТНИК ТВОРІННЯ

Нині до пам'яток давнини неоднозначне ставлення: одні пам'ятники зводять, інші руйнуються руками людей або часом. Чи замислювалися ви над запитанням: навіщо потрібні пам'ятники? Ми не можемо жити минулим, однак пам'ятати його ми повинні, оскільки людина, котра забуває своє минуле, позбавляє себе і майбутнього.

Люди відзначають успішне завершення великих проєктів, розрізаючи стрічки; чеканять медалі, щоб увічнити воєнні перемоги; дають імена кораблям, перш ніж спустити їх на воду.

Бог наприкінці творчого тижня бажав увічнити його, створивши *пам'ятник* (тут і далі курсив автора) на честь визначної для Землі події, щоб люди не забули свого Небесного Отця і Творця. Господь вирішив створити пам'ятник у часі й відсвяткувати день народження досконало сформованої Землі.

Семиденний тиждень

Давньогрецький поет Гесіод писав: «Істинно великою є лише та людина, котра оволоділа своїм часом». Чи розмірковували ви про виміри часу, якими ми користуємося? Майже всі вони поєднані з небесними світилами. Наприклад, що таке доба? Це відрізок часу, за який Земля здійснює повний оберт навколо своєї осі. А що таке місяць? Знову ж таки є зв'язок із фазами супутника Землі — Місяця. Коли ж ми вважаємо, що минув календарний рік? Це час, який необхідний Землі, щоб здійснити повний оберт навколо Сонця. А що таке тиждень? Ви не знайдете жодного пояснення з погляду астрономії

щодо цього відрізка часу! Це виключно Божа постанова. Тому й не дивно, що люди, котрі не вірили в істинного Бога, опиралися цій постанові, але були змушені визнати Божий авторитет і в цьому питанні. Наприклад, у давніх греків була декада, або десятиденний тиждень, у римлян певний час був восьмиденний. Після революції атеїсти у Франції впровадили десятиденний тиждень, що мало сприяти зростанню виробництва, але до кінця цього подовженого тижня не витримували ані люди, ані коні. Зросли травматизм і смертність, і вони були змушені повернутися до семиденного тижня.

Виявляється, творчий тиждень не закінчився шостим днем. На завершення Бог створив особливий день, який мав нагадувати людям про їхнє коріння і про те, Хто є їхнім Творцем.

Уся Трійця — Бог Отець, Бог Син, тобто наш Спаситель Христос, а також Святий Дух — брали участь у творінні нашої Землі. Доказом цього є вживання в першому розділі Буття, що описує творіння, 32 рази слова Елоґім, яке є множиною від слова «Бог». Також ми знаходимо діалог Осіб Божества в Бут. 1:26: *«І сказав Бог: “Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою”»*.

Наприкінці опису шести творчих днів зазначено: *«І довершені були небо і земля і все їх упорядкування. І закінчив Бог сьомого дня Свої діла, які зробив, і спочив у день сьомий від всіх діл Своїх, які створив. І поблагословив Бог день сьомий і освятив його, бо в ньому спочив від всіх Своїх діл, які почав Бог творити» (Бут. 2:1-3)*. Виявляється, теорії еволюції Дарвіна могло й не бути, якби християни не забули про цей пам’ятник, який свідчить, що *нас створила не сліпа безлика природа, а Творець —*

живий і люблячий Бог! Тому дотримання сьомого дня – це щеплення від ідолопоклонства й атеїзму, бо він нагадує про існування Творця, одного Отця Землі та людей. У цьому уривку *тричі* вживається знайоме нам слово *Елогім*. Це означає, що не лише Отець, а й Христос, а також Святий Дух освячують сьомий день, *благословляють* його й перебувають у спокої цього дня. Це день особливої аудієнції. Якщо протягом тижня кожний вірний християнин запрошує Христа до свого дому, то цього дня Господь запрошує нас до Свого Дому на особливу зустріч. У будні ми присвячуємо певний час спілкуванню з Господом, але сьомий день – це час, який Сам Бог призначив для спілкування зі Своїм творінням.

Буквальні чи умовні дні творіння?

Це був *буквальний* день, а не якийсь невизначений період. Звідки ми про це знаємо? Є три види доказів: філологічний, біблійний і теологічний. По-перше, слово *йом* – «день» – може означати у Священному Писанні різний період часу, але якщо воно вжите із числівником, то *йом* означає буквальний 24-годинний проміжок часу. Ось богонатхненний опис днів творіння: «І був вечір, і був ранок, – день перший… другий… третій» (Бут. 1:5, 8, 13). По-друге, є прямий біблійний доказ буквальності днів творіння. У четвертій заповіді Божого Закону, що був написаний Самим Богом, зазначено причину, чому люди мають святкувати суботу: *«Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому по-*

благословив Господь день суботній і освятив його» (Вих. 20:11). Господь говорить, що людина має шість днів працювати, а суботу святкувати з тієї самої причини, що й Бог, Який шість днів творив, а сьомого спочив. Ця аналогія, використана Богом, не мала б жодного сенсу, якби дні творіння не були буквальними. І, по-третє, теологічний доказ. Теологія — це вчення про Бога, тобто дослідження того, Яким насправді є Бог Святого Письма. Ми знаємо, що Бог має риси, які властиві виключно Йому. Тобто це те, що робить Бога Богом: наприклад, усюдисущість, усезнання, усемогутність. Про процес творіння Богом у Біблії написано: «Бо Він сказав, і сталось; Він повелів, і постало» (Псал. 33:9). Господу не потрібно було багато років на кожний творчий день, оскільки Він *усемогутній* Бог! Коли ми говоримо про мільйони років, що містив кожний день творіння, то зневажаємо всемогутність нашого Творця.

Який день у Біблії вважають сьомим?

Багато людей ставить запитання: *який день вважати сьомим, оскільки в різних країнах відрізняються календарі та порядок днів?* Ви, напевно, знаєте, що в країнах колишнього Радянського Союзу тижневий цикл було зрушено на один день. Календарі, що дійшли до нас, свідчать, що при Російській імперії, наприклад, з 1886 до 1917 року, дні тижня починалися з неділі й закінчувалися сьомим днем — суботою.

При Радянському Союзі так само з 1917 по 1929 рік субота залишалася сьомим днем.

З 1929 по 1940 роки тричі проводили календарні реформи. На початку 30-х років були календарі з п'ятиденним робочим тижнем (1931-1932 рр), потім – зі шестиденним до 1940 року…

І аж 26 червня 1940 року Президія Верховної Ради СРСР видала указ "Про перехід на восьмигодинний робочий день, на семиденний робочий тиждень", вважаючи сьомим днем тижня – неділю – днем відпочинку.

Цікаво, що апологети православ'я про це пишуть: «Ще важливіше знати, що в православному календарі субота досі – сьомий день тижня. У суботу закінчується седмиця, а з неділі вона починається» (професор Кураєв А. Протестантам про православ'я»). Наприклад, в Англії дні тижня називають так: *Sunday, Monday..,* починаючи з неділі. Проте для нас не має значення, у якому порядку називають дні в Англії, США чи в Україні, особливо після втручання в календар атеїстичної радянської влади. Якби комуністам спало на думку призначити *середу* першим днем тижня, ми б не поклонялися Богові у вівторок як сьомий день, чи не так? Тому найважливіше для християн дізнатися, як Бог рахує дні і який день *Він* вважає сьомим? У книзі Буття написано, що Бог благословив сьомий день, освятив та в ньому спочив. Слово «спочив» в оригіналі звучить як *шава́т* (Бут. 2:2, 3). Із чим у вас асоціюється давньоєврейське дієслово *шава́т*, що в перекладі означає «припинити працю», «спочити»? Так, від нього походить слово *шабба́т* – «субота», яке відрізняється в оригіналі лише маленькою крапкою, що називають *да́геш фо́рте*.

Нам не треба губитися в здогадках і сперечатися, який же день був сьомим при творінні, оскільки *сама* Біблія спроможна себе тлумачити. Якщо вам незрозуміле якесь місце Святого Письма, Бог в іншому уривку дасть чітке пояснення. Відповідь на наше запитання міститься в Божому Законі. У четвертій заповіді Сам Бог Своєю рукою написав: «Пам'ятай день *суботній*, щоб святити його! Шість день працюй і роби всю працю свою, а *день сьомий — субота* для Господа, Бога твого...» (Вих. 20:8-10). А до чого тут субота? Далі сказано: «Бо шість день *творив* Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня *сьомого спочив*, тому *поблагословив* Господь день *суботній* і *освятив* його» (вірш 11). Проголошуючи святість суботи, Бог звертає погляд Свого народу до самого початку і творчого тижня. Господь стверджує, що день, який Він благословив, освятив і призначив для відпочинку, був *саме* суботою!

Це не єдине місце, де суботу названо сьомим днем; усього є вісім подібних текстів Святого Письма (див. Вих. 16:26, 29; 20:10, 11; 31:15; 35:2; Левит 23:3; П. Зак. 5:14).

А *може, порядок днів тижня змінився в Новому Завіті?* Нам нескладно відповісти на це запитання, оскільки Євангеліє є майже в кожному домі й ми можемо самостійно його прочитати. Про жінок-християнок написано: «Як минула *субота*, Марія Магдалина, Марія, мати Якова, і Соломія купили пахощів, щоб піти й намастити Його. І на світанку *першого дня тижня*, як зійшло сонце, вони приходять до гробниці» (Марка 16:1, 2; див. також Матв. 28:1; Луки 23:54-24:1). І в Новому Завіті неділю названо не сьомим, а *першим* днем тижня. Ми не знайдемо

у святій Книзі іншої послідовності днів, окрім тієї, що починається неділею, першим днем тижня, і закінчується, як і при творінні, сьомим днем, днем спокою – суботою. Та й жодний день у Біблії не має своєї назви, а тільки субота. Усі інші дні мають лише *нумерацію*, яка починає свій відлік *від* суботи: *перший* день, *другий* день, *третій* тощо. У часи Христа навіть п'ятницю називали *хеме́ра ен параскеуе́с* (Луки 23:54), тобто *день приготування* до святої суботи.

Загублений день в історії

Одна євангельська притча розповідає про дещо важливе для мене й для вас. Це притча Христа в розділі 15 Євангелія від Луки про те, як жінка, маючи 10 драхм, *загубила* одну з них. Я розумію, що в цій притчі йдеться про втрачену душу, яку Церква шукає, аж доки не знайде. Проте я хотів би звернути увагу й на альтернативне значення притчі Христа на основі принципу: «Біблія спроможна тлумачити сама себе».

У псалмі 119 ідеться про те, що Закон Божий дорожчий за золото і срібло (Псал. 119:72), а загублена драхма також є срібною монетою. Дім уособлює Церкву (1 Тим. 3:15). То, можливо, у притчі йдеться і про те, що церковна більшість у християнському світі загубила одну з монет, тобто із заповідей Закону, і її потрібно знайти? Це заповідь про святість і благословення суботнього дня. Як її знайти? Відповідь міститься в притчі: аби знайти втрачену драхму, жінка запалила світильник (Луки 15:8). Світильником є Боже Слово (Псал. 119:105). Замисліться над тим, який день Бог дав у раю людині

як пам'ятник творіння та день побудови близьких стосунків із Ним? Дослідіть це питання в Біблії! Кажуть, якщо ти не знаєш, куди йдеш, то ти *вже* прийшов! Нам потрібно пізнати глибинний сенс суботи! Адже він міститься в Авторові, Який дав нам цей подарунок у часі.

Слід зупинитися в гріховній суєті та прибрати духовний дім, бо жінка в притчі замітала, перед тим як знайти втрачене. Вона так цінувала кожну з монет, що не могла допустити, щоб одна з них загубилася в бруді. Чеснотна жінка, що нерідко уособлює в алегоричному сенсі Божу Церкву, не буде байдужа, а шукатиме навіть одну втрачену заповідь, бо вона має цінність, адже Бог нічого зайвого не заповідав людині.

Бог творить і донині! Найбільше, чого прагне Цар Усесвіту, — не так творити гігантські планети, як нові серця. Тому від самого початку Творець відокремив особливий час для розвитку нашої духовності, аби вдихати життя в нашу змучену, часто напівмертву душу.

Як саме це стає можливим? Натхнений Богом псалом 92, що складений на день суботній, підказує нам: *«Бо Ти розвеселив мене, Господи, діянням Твоїм, і я захоплююся діяннями рук Твоїх. Які значні діяння Твої, Господи! Дивовижно глибокі помисли Твої» (Псал. 92:5, 6)*.

Божий пам'ятник стоятиме вічно, бо він зроблений не з мармуру чи золота й тому недосяжний для людських рук. Що особливе в Божому сьомому дні? Чи може він принести нам, християнам, благословення, освячення, глибокий душевний мир і неземну радість?

Про це в наступних розділах книги.

ВІКОВІЧНИЙ

ДЕНЬ ХРИСТА:

ВІД РАЮ ДО ВІЧНОСТІ

Ігор Корещук, доктор богослов'я, автор програм на телеканалі «Надія».

Чому саме субота? Хіба вона не дана лише для євреїв? Чи має субота якісь переваги щодо практичного християнства: чи впливає на освячення, душевний мир, особливі небесні благословення? Хіба після Свого воскресіння Христос не прибив суботу до хреста? Хіба не про скасування святості суботи пише апостол Павло: «Хто не вважає на день, для Господа не вважає»? Хіба апостоли не проводили навіть Вечерю недільного дня? На ці та інші запитання ви знайдете відповіді в книзі на підставі Святого Письма.